

Η Δίκη του Γαλιλαίου

(21 Ιουνίου 1633)

Θεατρική Ομάδα 1^{ου} Γυμνασίου Σερρών

Σενάριο: Τζιντζή Θεοδώρα

ΠΡΑΞΗ Α΄

(Αριστερή γωνία εξέδρας)

Α΄ Κοπέλα: *(Ρομαντικά ντυμένη με μια μαργαρίτα στο χέρι)* Μ' αγαπά, δε μ' αγαπά
(φυλλομετρά)

(Δεξιά γωνία εξέδρας)

Β΄ Κοπέλα *(Φιγούρα – παρατηρητής – σχολιαστής των τεκταινόμενων, με μια υδρόγειο σφαίρα στο χέρι)* Γυρίζει, δε γυρίζει, γυρίζει, δε γυρίζει *(την κουνά πέρα δώθε)*.

Α΄ Κοπέλα: *(Επανάληψη)* Μ' αγαπά, δε μ' αγαπά

Β΄ Κοπέλα: *(Επανάληψη)* Γυρίζει, δε γυρίζει, γυρίζει, δε γυρίζει.... *(αγριοκοιτάζει την Α΄)*

Α΄ Κοπέλα: *(Επανάληψη)* Μ' αγαπά,

Β΄ Κοπέλα: *(Ορμάει)* Επί τέλους.... *(θυμωμένη)* κι εσύ και οι μαργαρίτες σου και οι αγάπες σου και τ' ανθοπέταλά σου....

Α΄ Κοπέλα: *(Φεύγει τρομαγμένη κλαψουρίζοντας)* Αχ, δε μ' αγαπά.....

Β΄ Κοπέλα: Ακούς εκεί, εδώ ο κόσμος καίγεται *(με σημασία)* κι αυτή μετράει ανθοπέταλα. Εδώ ο κόσμος καίγεται Καταλαβαίνετε, κυρίες και κύριοι; Δικάζουν τον Γαλιλαίο. Λες γι' αυτόν να κλαψούριζε η άλλη; Μπα, αυτός έχει πατήσει τα εβδομήντα... *(τα λέει στον εαυτό της)*
Επαναλαμβάνω: Δικάζουν τον Γαλιλαίο.... Κι έχουν έρθει τα πάνω κάτω... Κι ύστερα σου λένε «Δε γυρίζει...»

Γι' αυτό εσείς – καλού κακού – προσδεθείτε, πάρτε μια βαθιά ανάσα και προσδεθείτε...

Πού ξέρετε; Μπορεί τελικά να γυρίζει!

(κουνά επιδεικτικά την υδρόγειο σφαίρα και φεύγει..Πάντα αθέατη παρακολουθεί ό,τι γίνεται).

ΠΡΑΞΗ Β΄

(Ιεροξεταστές και ο Γαλιλαίος ενώπιόν τους)

Α΄ Ιεροξεταστής: Γαλιλαίε, υιέ του αποθανόντος Vincenzo Galilei από τη Φλωρεντία, ηλικίας εβδομήντα ετών, το 1615 είχες κατηγορηθεί ότι υποστήριζες ως αληθινή τη λανθασμένη άποψη που δίδασκαν ορισμένοι, ότι ο Ήλιος είναι το κέντρο του κόσμου και ακίνητος και ότι η Γη κινείται

Β΄ Κοπέλα: Δηλαδή δεν κινείται; *(μουρμουρίζει και σχολιάζει)*

Β΄ Ιεροξεταστής: Κατηγορήθηκες επίσης ότι είχες μαθητές, στους οποίους δίδασκες την ίδια άποψη, ότι αλληλογραφούσες με κάποιους μαθηματικούς στη Γερμανία για τα ίδια θέματα, ότι δημοσίευσες ορισμένες επιστολές με τίτλο «Περί των Ηλιακών Κηλίδων» και στις επιστολές αυτές ανέπτυξες την ίδια άποψη ως αληθινή.

Β΄ Κοπέλα: Τελικά αποδείχτηκε ψεύτικη!

Γ΄ Ιεροξεταστής: Υπήρξε ένα αντίγραφο τεκμηρίου σε μορφή επιστολής που φαίνεται πως ήταν γραμμένο από σένα και απευθύνονταν σ' έναν πρώην μαθητή σου, όπου διατυπώνονται διάφορες θέσεις που ακολουθούν εκείνες του Κοπέρνικου και οι οποίες αντίκεινται στην πραγματική ουσία και την ισχύ των Ιερών Γραφών.

Δ΄ Ιεροξεταστής: Η πρόταση ότι ο Ήλιος βρίσκεται στο κέντρο του κόσμου και δεν έχει καμιά τοπική κίνηση είναι ανόητη κι παράλογη στη φιλοσοφία και τυπικά αιρετική.

Η πρόταση ότι η Γη δεν είναι το κέντρο του κόσμου, ούτε είναι ακίνητη, αλλά κινείται ως όλον και καθημερινά, κρίνεται με τον ίδιο τρόπο στη φιλοσοφία, ενώ όσον αφορά τη θεολογική αλήθεια είναι τουλάχιστον εσφαλμένη ως προς το σκέλος της πίστης.

Β' Κοπέλα: Καλέ αυτός πιστός ήταν!

Ε' Ιεροεξεταστής: Πέρυσι εκδόθηκε στη Φλωρεντία ένα βιβλίο και από τον τίτλο φαίνεται ότι είσαι συγγραφέας του. Όταν η Ιερά Εξέταση στη συνέχεια ενημερώθηκε ότι με την έκδοση αυτού του βιβλίου η ψευδής άποψη για την κίνηση της Γης και τη σταθερότητα του Ήλιου κέρδιζε καθημερινά έδαφος, το συγκεκριμένο βιβλίο εξετάστηκε ενδελεχώς και εκεί αποκαλύφθηκε η κατάφωρη παραβίαση της παραπάνω απαγόρευσης και πως αγωνίζεσαι με διάφορα τεχνάσματα να δημιουργήσεις την εντύπωση ότι το ζήτημα δεν έχει ακόμα λυθεί.

Β' Κοπέλα: Αχ, φαίνεται πως λύθηκε! *(ειρωνεία)*

ΣΤ' Ιεροεξεταστής: Δηλώνουμε, αποφασίζουμε και καταδικάζουμε ότι εσύ, ο επωνομαζόμενος Γαλιλαίος, με βάση όσα διημείφθησαν στο δικαστήριο και όσα ομολόγησες, είσαι κατά την κρίση της Ιεράς Εξέτασης σφόδρα ύποπτος και αιρετικός, δηλαδή ότι πίστευες και υποστήριζες αυτά που έλεγε ο Κοπέρνικος, ότι ο Ήλιος είναι το κέντρο του κόσμου και δεν κινείται από την ανατολή στη Δύση και πως η Γη κινείται και δεν είναι το κέντρο του κόσμου.

Ζ' Ιεροεξεταστής: Και για να μη μείνει ατιμώρητο αυτό το βαρύ και ολέθριο λάθος και παράβαση, ώστε να είσαι πιο επιφυλακτικός στο μέλλον και για να υπάρξει παραδειγματισμός σε άλλους, ώστε να απέχουν από ανάλογες παραβατικότητες, επιτάσσουμε το βιβλίο «οι Διάλογοι του Γαλιλαίου Γαλιλέι» να απαγορευτεί με δημόσιο διάταγμα.

Α' Ιεροεξεταστής: Θα επιθυμούσε κάποιος από το κοινό να παρατηρήσει, να προσθέσει ή να υπογραμμίσει κάτι σχετικό με ό,τι αφορά τον κατηγορούμενο παρακαλώ;

(Εμφανίζονται με ύφος σοβαροφανές τρεις γλοιώδεις οπαδοί και εκφραστές των αριστοτελικών αντιλήψεων)

Α' Αριστοτελικός: Εντιμότετοι και ιερότατοι δικασταί. Με ιερήν αγανάκτηση ευρισκόμεθα σήμερα εδώ, στην παρούσα δίκη, να εκφράσουμε την βαθύτατη θλίψη μας για όσα εξελίσσονται στο χώρο της Επιστήμης, και δη της Φιλοσοφίας.

Β' Αριστοτελικός: Έγκλημα διαπράττεται, ιερότατοι Δικασταί, τα τελευταία χρόνια με όσα διακηρύσσονται από τον κατηγορούμενο. Δεν είναι δυνατόν η κίνηση να υποτάσσεται στους αριθμούς. Δεν δικαιούται ένας μαθηματικός να τοποθετείται ως προς την κίνηση.

Β' Κοπέλα: Πω, πω επιχειρήματα! Αδιάσειστα!!!

Γ' Αριστοτελικός: Αποτελεί, πράγματι, βλασφημία και προσβολή για όλους εμάς τους «Αριστοτελικούς φιλοσόφους» ό,τι ο κ. Γαλιλαίος υποστηρίζει και καταγράφει στα συγγράμματά του. Πρόκειται για ασέβεια και βλασφημία των μαθηματικών πάνω στην αστρονομία και τη φιλοσοφία. Οποία βλάσφημος εξομοίωσις! Οποία ασέβεια προς το Θεϊόν!

Β' Κοπέλα: Αμαρτωλοί που φύγωμεν! Τρομάρα σας, λωποδύτες...

Α' & Β' Ιεροεξεταστές: Εύγε, εύγε για το θάρρος σας...

(Ακούγεται ένας θόρυβος και καταφθάνουν καταϊδρωμένες μια πέτρα και ένα φύλλο χαρτί)

Πέτρα: Περιμένετε, περιμένετε... υπάρχουν κι άλλα που ίσως δεν ξέρετε...

Δεν είναι μόνο αυθάδης και ασεβής ο κύριος...Είναι και άπρονος, σκληρός. Πιο σκληρός και από μένα. Σκληρός σαν την πέτρα σου λένε, τρομάρα τους!

Τάχα μου, τάχα μου στο όνομα της «εμπειρίας» και της «παρατήρησης» μ' έριξε και με τσάκισε από τον πύργο της Πίζας! «Ελεύθερη πτώση» Θεέ μου! Θρυψαλιάστηκε όλο το σκελετικό μου σύστημα, τουμπανιάστηκα, μάτωσα, απορώ πώς είμαι ακόμα ζωντανή.

Χαρτί: Εσύ μη μιλάς... Μια μπαμ και κάτω... Εμένα με ρώτησες; Ξέρεις τι θα πει να πέφτεις σιγά – σιγά - φτερό στον άνεμο - και να πεθαίνεις από την αγωνία και τη ζαλάδα: πότε θα πέσεις, πού θα βροντήξεις, από ποια μεριά θα χτυπήσεις. Θάνατος με το σταγονόμετρο. Τι φρίκη!

Πέτρα: Συγγνώμη, αλλά ο αέρας έφταιγε. Αλλιώς θα φτάναμε μαζί. Μετρήσεις έκανε ο κύριος... για μας ούτε που τον ένοιαζε.

Χαρτί: Μετρήσεις, ξεμετρήσεις, εγώ ένα μόνο ξέρω: πως δεν έχω συνέλθει ακόμα από τη ζαλάδα... Αχ, Παναγιά μου, τι ναυτία....

Πολυέλαιος: *(Καταφτάνει τρεκλίζοντας)*

Αν εσύ έχεις ζαλάδα και ναυτία, τι να πούμε κι εμείς!!! Λοιπόν: Μέσα στον καθεδρικό ναό της Πίζας. Πόρτα μισάνοιχτη, αεράκι. Αυτό ήταν! Αρχίζει το κούνημα... Κι εγώ ο έρμος πέρα δώθε, πέρα δώθε... Κι αυτός να μετράει... και πως μετρούσε; Μ' όλα του τα σωστά, με το σφυγμό του... Και δόστου να με ξανακουνάει, για να μετρήσει. Αηθέστατος και αναίσθητος...

Εκκρεμές: Μη μιλάς εσύ, γιατί εξαιτίας σου την πλήρωσα κι εγώ. Την άλλη κιόλας μέρα με κατασκεύασε, με πήρε και με σβούριξε δεξιά και αριστερά για να μετράει και ... να 'χει να λέει: *(ειρωνικά)* «Είτε μεγάλο, είτε μικρό το πλάτος της αιώρησης, το αιωρούμενο σώμα ολοκληρώνει τον ίδιο αριθμό αιωρήσεων σε ίσους χρόνους!» Κι είχα μια σκασίλα... *(θ αντί για σ)* Απ' την τρομάρα μου και τη ζαλάδα μου, μπέρδεψα το σ με το θ!

Β' Κοπέλα: Να σε πληρώσουμε για ψυχική οδύνη και σωματική βλάβη! *(ειρωνικά)*

(Σ' αυτό το διάστημα οι ιεροξεταστές και οι Αριστοτελικοί εξίστανται, κουνούν το κεφάλι τους με απογοήτευση, κάνουν τσ, τσ, τσ....)

Α' Ιεροξεταστής: *(Ορθιος με στόμφο)* Γαλιλαίε, τι σου καταμαρτυρούσι; Εδώ συνέβησαν σημεία και τέρατα! Σας ευχαριστούμε, μάρτυρες κατηγορίας, διότι μας δώσατε μια άλλη διάσταση επί της κατηγορίας, που δεν είχαμε λάβει υπόψη μας.

Άλλος Ιεροξεταστής: Λοιπόν Γαλιλαίε Γαλιλέι, μολονότι τα πάντα είναι εναντίον σου, σου δίνουμε τη δυνατότητα να απολογηθείς, πριν διατυπώσουμε την καταδίκη σου. Ορίστε, έχεις το λόγο...

Γαλιλαίος: *(Σηκώνεται σιγά – σιγά μουρμουρίζοντας)*

Απίστευτα πράγματα συμβαίνουν όταν κάποιος συνωμοτούν εναντίον σου. Ακόμα και η άψυχη ύλη ζωντανεύει και θέλει – θαρρείς – να σε καταπιεί: τα άλαλα λαλούν, τα αναίσθητα υποφέρουν, τα ακούνητα κουνιούνται... Κι ύστερα, λέει η Γη δεν κινείται! *(ειρωνικά μελαγχολικά)*. Ευρίσκομαι ενώπιον συνθηκών, που ευνοούν τη διατύπωση «Νόμων» «Περί συνωμοσίας του Σύμπαντος» για καταδίωξη υπόπτου!.... *(αυτοσαρκάζεται)*. Αχ κακομοίρη Γαλιλαίε, και ο Κλεάνθης – σύγχρονος του Αρίσταρχου – έκρινε πως ήταν καθήκον των Ελλήνων να τον καταδικάσουν, γιατί έβαζε σε κίνηση την εστία, το κέντρο δηλαδή του Σύμπαντος, δηλαδή τη Γη, και έτσι διατάρασε την ηρεμία των Θεών... Γι' αυτό κι εκείνος τα μάζεψε, πήγε με την εποχή του.... Έτσι θα τα μαζέψω κι εγώ...

Α' Ιεροξεταστής: Γιατί χρονοτριβείς, Γαλιλαίε και τι μουρμουρίζεις με στα δόντια σου;

Γαλιλαίος: Ω, τίποτα Σεβάσμιοι Δικασταί. Αυτοσυγκεντρώνομαι και κάνω πρόβα την απολογία μου..

(Ο Γαλιλαίος πλησιάζει σκεπτικός, γονατίζει με σκυμμένο κεφάλι)

Εγώ, ο Γαλιλαίος, υιός του αποθανόντα Vincenzo Galilei, από τη Φλωρεντία, ηλικίας εβδομήντα ετών, Εξοχότατοι και Σεβασμιότατοι Καρδινάλιοι, Γενικοί Ιεροεξεταστές, αποκηρύσσω οτιδήποτε διακήρυξα μέχρι τώρα που πρόσβαλλε ή εναντιώθηκε στις ισχύουσες θρησκευτικές και φιλοσοφικές αντιλήψεις και υπόσχομαι και ορκίζομαι να μη επανέλθω εις αυτά καθ' οιονδήποτε τρόπο ή εις οιαδήποτε περίπτωση.

Δεσμεύομαι δε ως προς τα παραπάνω και με το ίδιο μου το χέρι υπογράφω αυτό το τεκμήριο της αποκήρυξης μου *(Υπογράφει με τρεμάμενο χέρι)*.

Α' Ιεροεξεταστής: Ιδού λοιπόν, ο ίδιος ομολογεί και αποκηρύσσει! Ουκ έχομεν χρείαν λοιπών μαρτύρων!

Άλλος Ιεροεξεταστής: Ιδού, λοιπόν, Γαλιλαίε, υιέ του αποθανόντος Vincenzo Galilei από τη Φλωρεντία, σε καταδικάζουμε σε φυλάκιση... και για χρονική διάρκεια που θα ορίσουμε, επιφυλάσσοντας σε εμάς την ευχέρεια να μετριάσουμε, να αλλάξουμε ή και να άρουμε την ποινή.

Οι δικαστές

Ο Καρδινάλιος του Ascoli

(σηκώνεται ο καθένας και συστήνεται

Ο Καρδινάλιος του Gessi

με το χαρακτηριστικό που παρουσίασε

Ο Καρδινάλιος του Bentivoglio

ως αυτή τη στιγμή)

Ο Καρδινάλιος του Veropsi

Ο Καρδινάλιος της Gremona

Ο Καρδινάλιος της Ginetti

Ο Καρδινάλιος του S Onofrio

Παρακαλώ υπογράψτε..... *(ετοιμάζονται, αλλά Εκείνη τη στιγμή μπαίνει τρεκλίζοντας ο Γιούρι Γκαγκάριν)*

ΠΡΑΞΗ Γ'

Γιούρι Γκαγκάριν: Μισό λεπτό, παρακαλώ. Κατηγορούμενε, εσένα δεν σε πρόλαβα και υπέγραψες. Γιατί μου το χάλασες; Εκείνα τα πρώτα που μουρμούρισες, μάλιστα! Μετά....

Λοιπόν κυρίες, δεσποινίδες και κύριοι. Εδώ Γιούρι Γκαγκάριν *(κίνηση προς τα πίσω με νόημα)*.

Έρχομαι από το μέλλον και μαζί μου φέρνω κι άλλους... Απρίλιος του 1961. Μόλις επέστρεψα από το ιστορικό μου ταξίδι με το Βοστόκ 1. Επί 67' ήμουν σε ελλειπτική τροχιά, με ταχύτητα 27.369 χλμ την ώρα, σε μια μοναδική περιφορά του δορυφόρου γύρω από τη Γη... Άνοιξα τη θύρα του Διαστήματος. Είδα τον πλανήτη μας να αιωρείται στην άβυσσο! Είναι μπλε. Και είναι τόσο όμορφη... και φυσικά κινείται, όπως όλα στο Σύμπαν κινούνται...

Παρόλη τη ζάλη μου και τη ναυτία μου, μόλις έπεσα με το αλεξίπτωτό μου κι έτρεξα εδώ, να σώσω την κατάσταση, να σώσω έναν άνθρωπο που λέει αλήθειες, να σώσω την ίδια την αλήθεια... Ακούτε κύριοι. Παραμύθια και φλυαρία τέλος! *(στρέφεται προς τους Ιεροεξεταστές και τους Αριστοτελικούς)*.

Τηλεσκόπιο: Κύριε Γκαγκάριν, τα σέβη μου και τη συγκίνησή μου για τη γνωριμία σας! Επί τέλους, κάποιος να μιλήσουν! Εδώ κι εγώ που είμαι μόνο μάτια και φακούς, ανοίγω αυτή τη στιγμή το στόμα μου, αποκτώ – μάλλον – στόμα...

Αυτός ο άνθρωπος κύριοι, *(δείχνει το Γαλιλαίο και στρεφόμενος σε Ιεροεξεταστές/Αριστοτελικούς απευθύνεται σ' αυτούς)* με πήρε στα χεράκια του, μελέτησε τρόχιση, πρόσθεσε έναν κοίλο και έναν κυρτό φακό και έκανε ένα τέλειο όργανο - Perspiculum με λένε ή επί το ελληνικόν

«Τηλεσκόπιο» - που όμως δεν το είδε μόνο ως ένα εργαλείο για να εντοπίζεις από μακριά τα «εχθρικά» πλοία ή ένα μέσον να πλουτίσει (*περιουσίες του 'διναν οι βενετοί έμποροι*), αλλά ήταν αυτός που το έστρεψε στον ουρανό, καταλαβαίνετε κύριοι, στον ουρανό! Κι είδε χίλια δυο πράγματα μέσα απ' τα μάτια μου και - βέβαια- βρήκε τις αποδείξεις που επιβεβαίωναν την Κοπερνίκεια ηλιοκεντρική σύλληψη κι έστειλαν στον κάλαθο των αχρήστων το αριστοτελικό γεωκεντρικό μοντέλο.

(*Πλησιάζει Ιεροεξεταστές – αριστοτελικούς προκλητικά*)

Γ' Ιεροεξεταστής: Τη θεωρία του Κοπέρνικου....

Β' Κοπέλα: Ε, όχι και πολύ του Κοπέρνικου! Αρίσταρχου να λες, του Σάμιου, γιατί αυτός πρώτος 1200 χρόνια πριν από τον Κοπέρνικο διατύπωσε το ηλιοκεντρικό μοντέλο του ηλιακού συστήματος... Ο κ Κοπέρνικος το διάβασε, αλλά μετά το αποσιώπησε για να φανεί δική του η πρωτότυπη θεωρία. Κατά τα άλλα, φυλάγεται στο Βατικανό χειρόγραφο του 10^{ου} αιώνα....

Βρε, πώς αλλάζουν τα πράγματα! Η ρόδα γυρίζει – μαζί με τη Γη

Ρολόι: Να 'μια κι εγώ! Με γνωρίζετε;

Β' Κοπέλα: Βρε βρε ποδαρικό που 'κανε ο αστροναύτης!

(*Σύγκρουση με το τηλεσκόπιο*)

Τηλεσκόπιο: Ε πού κοιτούν τα στραβά σου;

Ρολόι: Ε, ψιτ, εσύ κύριε πολυέλαιε... Ηρέμησες λίγο; ξεθύμωσες;

Πολυέλαιος: Αα, μη μου το θυμίζεις! Ίλιγγος

Ρολόι: Έτσι πάει μπροστά ο κόσμος, η επιστήμη. Κάποιος πρέπει να θυσιαστεί.. κατάλαβες κυρία πετρούλα μου, χαρτούλα μου;

Τικ- τακ τικ τακ ... Χάρη σε σένα (*στον πολυέλαιο*) και σε σένα (*στο εκκρεμές*) εφαρμόστηκε η αρχή του εκκρεμούς στα ωρολόγια κι ο Ολλανδός Κρίστιαν Χόιχενς έθεσε σε λειτουργία το ωρολόι στα 1658 που μετράει το χρόνο, τικ τακ, τικ τακ, και προγραμματίσατε όμορφα τη ζωή σας. Άσχημο είναι αυτό; Σκληρόκαρδος και αναίσθητος ο Γαλιλαίος;

Νεύτων: (*μπαίνει με ένα καλάθι μήλα. Ακουμπά ένα μήλο πάνω στο τραπέζι των δικαστών*). Επιτρέψτε μου να βάλω μια τελεία, σε κάτι που δεν έχει τελειωμό – η εξέλιξη δηλαδή και η πρόοδος της επιστήμης, που χιζεται σκαλί σκαλί, πατώντας ο ένας στο επίτευγμα του προηγούμενου. Έτσι κι εγώ. Ήρθα στον κόσμο τα Χριστούγεννα της χρονιάς που έφυγε από τη ζωή ο Γαλιλαίος. Είμαι ο Ισαάκ Νεύτων. Ό,τι έκανα και ό,τι είπα, τα κατάφερα πατώντας - στην κυριολεξία - στους ώμους αυτού εδώ του ανθρώπου, που σήμερα υπογράφετε εσείς κι αναγκάσατε και τον ίδιο να υπογράψει την καταδίκη του. Και μη μου πείτε ότι δεν είναι ο φόβος και η πικρία σας, γιατί κινδυνεύει η κοινωνικοεπαγγελματική σας πρωτοκαθεδρία... κύριοι Αριστοτελικοί... Πως δεν είναι μια κατασκευασμένη διαμάχη...

Εσείς πάλι, πανιερώτατοι, τι φοβάστε; Ο Θεός είναι παντού! Το μεγαλείο του σύμπαντος δεδομένο. Μέσα σ' αυτό έχει ρίξει ο Θεός εδώ κι εκεί αδιάσειστα στοιχεία και δεδομένα, που μόνο με την εφαρμογή καθαρής σκέψης μπορείς ν' ανακαλύψεις τα μυστικά τους...

Πόσο ωραία σας τα 'πε αιώνες πριν ο Ακινάτης, ο Θωμάς Ακινάτης: «η αυστηρή αντικειμενικότητα της Επιστήμης δεν στέκει αντίθετη στις υπηρεσίες της Εκκλησίας προς το Θεό. Τα μυστήρια μένουν στη θέση τους – αφού δεν μπορούν να εξερευνηθούν – όμως δεν είναι αδύνατο να συσχετίζονται λογικά και να έχουν λάβει χώρα.

Όλο αυτό που γίνεται εδώ είναι ένα παιχνίδι, ένα κακόγουστο, κακοηθέστατο παιχνίδι!

Η αλήθεια ούτε φοβάται, ούτε φοβίζει.

Ούτε σκεπάζει, ούτε σκοτίζει.

Μόνο φωτίζει.

Συμπέρασμα;

Ρολόι: Εγώ κινούμαι τικ, τακ....

Α κοπέλα: (Τρέχει) Κι η καρδιά μου κινείται....

Ρολόι: (Στον πολυέλαιο) Εσύ κινείσαι τικ, τακ....

Α κοπέλα: Αχ, μ' αγαπά! (και φεύγει)

Ρολόι: (Στον Γκαγκάριν) Αυτός κινείται....

Γκαγκάριν: Και η Γη τι κάνει;

Όλοι μαζί: Κ ι ν ε ί τ α ι

Ιεροξεταστές: Κι εμείς ταρακουνηθήκαμε.

Κι εσείς ταρακουνηθήκατε (Στους Αριστοτελικούς).

Όλοι μαζί: Κι αυτοί ταρακουνηθήκαν (δείχνουν οι μεν τους δε και γελούν κοροϊδευτικά).

Α' Αριστοτελικός: Κι ο Γαλιλαίος;

Όλοι μαζί, πλην Ιεροξεταστών – Αριστοτελικών: Αθώς – Αθώς.

Β' Κοπέλα: Αυτός έχει μείνει στήλη άλατος, αμίλητος, αγέλαστος, ακίνητος!

Γαλιλαίος: (προχωρεί μπροστά στην εξέδρα, βαριά, αλλά αποφασιστικά)

Ε, ναι λοιπόν κινείται!

Και όμως κινείται!

Βεβαίως κινείται!

Ιεροξεταστής: Να 'τος! Γαλιλαίε, μόλις ομολόγησες ότι είπες ψέματα, ορκίστηκες ψέματα, υπέγραψες ψέματα! Καταδικάζεσαι δις εις θάνατον για ψευδείς δηλώσεις και εσχάτη προδοσία!!!

Β' Κοπέλα: Δε σας προειδοποίησα να προσδεθείτε; Εδώ όλα όχι απλώς γυρίζουν, αλλά αναποδογυρίζουν!

ΤΡΑΓΟΥΔΙ –ΤΕΛΟΣ

Πω, πω πω πω πως ταρακουνηθήκαμε,

Μας έχουν κάνει άνω άνω – κάτω

Πως πως ξεβολευτήκαμε

Μας στείλανε στον τάφο.

Επήραμε όμως τώρα ένα μάθημα

Το ψέμα δεν είναι ποτέ η λύση

Μόνο η Αλήθεια δύναται

Προβλήματα να λύσει

Η επιστήμη προχωρά *

Και η ζωή γλυκαίνει

Με την αλήθεια οδηγώ

Ο κόσμος προσδεύει (δις)

Ιεροξεταστές

Αριστοτελικοί

Γαλιλαίος

Κοπέλα

**Την πρώτη φορά οι 2, τη δεύτερη
φορά όλοι μαζί**

* Οι δυο κοπέλες πιάνουν αγκαζέ τον Γαλιλαίο και προχωρούν στο κέντρο, τραγουδώντας

Συγγραφείς σεναρίου:

Θεοδώρα Τζιντζή (dimitrisvoutsas2@gmail.com)